

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2019 • PRVO TROMESEČJE • JUŽNO AFRIČKA-INDIJSKO-OKENSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

EASTERN GATE PRIMARY
Educating the
Head, Heart & Hand

Sadržaj

Naslovna strana: Osmogodišnji Lethabo Masienje ubedio je majku da poseti crkvu u Subotu pošto je pohađao Adventističku školu u Bocvani. Pročitajte priču na strani 6.

BOCVANA

- 4 Zaustavljen helikopterom / 5. januar
- 6 »Mama, molim te dođi!« / 12. januar

MOZAMBIK

- 8 Izvan tame / 19. januar
- 10 Naći Crkvu koja svetkuje Subotu / 26. januar
- 12 Naoružan Biblijom / 2. februar

SAO TOME I PRINSIPE

- 14 Zabrinjavajući snovi / 9. februar
- 16 Čovek i njegove tri žene / 16. februar
- 18 Rizikovati sve zbog Subote / 23. februar

20 Pasti za Isusa / 2. mart

22 Teškoće zbog svinjskog mesa / 9. mart

24 Tajno prijateljstvo / 16. mart

ANGOLA

26 Spasavanje Angole / 23. mart

ZIMBABVE

28 Program 13. Subote: Isterivanje demona / 30. mart

35 Budući projekti 13. Subote

36 Mape

 = Priče koje mogu posebno zanimati tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. Subote bio je upotrebljen za izgradnju Adventističke osnovne škole »Istočna kapija« u Francistaunu u Bocvani. Priču možete pronaći na stranicama 6-7 vašeg časopisa.

© 2019 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja predstavimo vam Južnoafričku indijsko-okeansku diviziju (JAIOD), koja obuhvata delovanje Hrišćanske adventističke crkve u Angoli, Bocvani, Malaviju, Mozambiku, Sao Tome i Prinsipe, Južnoafričkoj republici, Zambiji, Zimbabveu i na sedam ostrvskih država u Indijskom okeanu: Komorskim ostrvima, Madagaskaru, Mauricijusu, Majotu, Reinionu, Rodrigez i Sejšelskim ostrvima.

U ovoj oblasti živi 193 miliona ljudi, od kojih je 3,7 miliona adventističkih hrišćana, što predstavlja odnos od jednog adventiste na svaku 51 osobu.

Projekti 13. Subote ovog tromesečja biće namenjeni dvema zemljama portugalskog govornog područja, koje se nalaze na suprotnim stranama kontinenta, Mozambiku i Sao Tome i Prinsipe.

U Mozambiku će biti izgrađena škola i dom za napuštenu decu. Deo darova upotrebiće se i za proširenje najpopularnijeg odseka adventističkog univerziteta, za ishranu i nutricionizam. Od 350 studenata, njih 250 ima obroke. Primetio sam, takođe, da učionice i laboratorija nisu dovoljno prostrane.

U Sao Tome i Prinsipe čuo sam mnoštvo priča o ljudima koji se bore sa alkoholom i zavisnošću od droge. Planirana je izgradnja rehabilitacionog cen-

tra, čije će prostorije biti upotrebljene i za centar uticaja u glavnom gradu ove ostrvske države. Imamo nekoliko desetina crkava na ostrvu, međutim, većina vernika okuplja se u prenatrpanim podrumima. Vođe lokalnih crkava su mi skrenule pažnju da bi izgradnja nove crkvene zgrade bila neophodna u cilju doseganja srednje klase ljudi u ovoj ostrvskoj državi.

Dečji projekat posebno je uzbudljiv. Upoznao sam mladića koji voli Bibliju i svaki dan je čita u školi sa velikim interesovanjem. Tužnog pogleda, rekao mi je da bi voleo da ima svoju Bibliju koju može da čita kod kuće. Ovog tromesečja možemo učiniti da hiljade dece imaju svoj primerak Biblije.

Specijalne karakteristike

Ako želite da učinite svoju subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti misioni časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/adultmission i čitati na fejsbuku. Posetite i lajkujte našu fejsbuk stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misioni priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim fokusom na primaoce misioni darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video klipa i linka na Internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju ili posmatrate video klipove onlajn.

Svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu, dok čitate misioni priče ili možete odštampati i slikama dekorisati prostoriju subotne škole ili vašu subotno-školsku tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti:

U odeljku IZVORI, možete pronaći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni material za vaše misioni prezentacije. Za dodatne informacije možete me i direktno kontaktirati: mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Endru Mekčizni, urednik časopisa

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za: izgradnju ili proširenje u dvema državama:

MOZAMBIK

- Proširiti odeljenje za ishranu i nutricionizam na adventističkom univerzitetu Beira.
- Izgraditi dom za napuštenu decu čiji su roditelji umrli usled virusa side u Nampuli.
- Izgraditi osnovnu školu u mestu Milange.

SAO TOME I PRINSIPE

- Centar za rehabilitaciju zavisnika od alkohola i droge.
- Izgraditi novu crkvenu zgradu.
- Izgraditi auditorijum u dvanaestogodišnjoj školi.
- **Dečji projekat:** Biblije na portugalskom jeziku za decu iz siromašnih porodica u Mozambiku i Sao Tome i Prinsipe.

Zaustavljen helikopterom

BOCVANA | 5. januar

Kenaope Kenaope, 50

Kenaope, vođa adventističke crkve u Bocvani, nije mnogo razmišljao, kada ga je policijski helikopter u niskom letu preleteo, dok je vozio između dva najveća grada u državi.

Međutim, helikopter je još jednom preleteo iznad njegovih kola, sada još niže nego prvi put. Kenaope je pomislio da je policija možda bila u potrazi za nekim zločincem, možda za onim čovekom koji je pešačio po putu, pored koga je nekoliko minuta ranije prošao.

A onda se helikopter podigao na veću visinu otišavši nekih stotinak metara ispred njegovih kola, zatim polako spustio na put, sačekavši da se Kenaope svojim kolima približi. Kenaopeovo srce je ubrzano kucalo. Elisa helikoptera se usporavala, praveći vrtlog koji je nosio prašinu i travu.

Nekoliko trenutaka kasnije, elisa je potpuno stala, a Kenaope izašao iz svojih

kola. Kada vas u Bocvani zaustavi policija, od vas se očekuje da priđete policajcu. Kenaope se, u odelu sa kravatom (jer je prethodno prisustvovao crkvenom sastanku) polako približavao policijskom helikopteru. Nikad ranije ga helikopter nije zaustavio, nije znao šta da očekuje. Nije znao da li treba da sačeka ili da krene prema helikopteru. Dva policajca su izašla iz kabine i pokazala mu da im priđe na travnati deo pored puta.

Obratili su mu se: »Zaustavili smo vas gospodine, zato što...«

Kenaope nije znao šta da kaže. Usta su mu bila suva, ali je nekako uspeo da izgovori: »Zbog čega?«

»Zaustavili smo vas zbog prekoračenja brzine«, rekao je jedan od policajaca.

Vozeći isuviše brzo

Policajac je govorio istinu. Kenaope je pošao iz Francistauna na severu Bocvane da bi došao u glavni grad Gaborone, koji se nalazi na jugu države, udaljen 435 km. On je u Francistaunu prisustvovao crkvenom sastanku povodom otvaranja prve osnovne škole u severnom delu Bocvane. Želeo je brzo da se vrati svom domu u glavnom gradu i podesio je automatsku kontrolu brzine automobila na 150 km/h, što je bilo 30 km/h više nego što je bilo dozvoljeno.

U vezi sa pričom

- Možete pogledati fotografije Kenaopea na linku: bit.ly/Kenaope-Kenaope
- Slike povezane sa ovom pričom pronađite na linku: bit.ly/fb-mq

Misionska obaveštenja

- Prva adventistička škola u Bocvani otvorena je u malom selu Ramokgoname 1962. godine. To selo se nalazi 65 km od Palapjea, najbližeg grada.
- U Bocvani se nalazi 228 crkava sa 44.554 vernika. Na populaciju od 2.226.000 ljudi to predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 50 ljudi.

Kenaope je policajcu pružio vozačku dozvolu. Osetio je duboki stid. Kola su se zaustavljala sa obe strane puta, a ljudi u njima su posmatrali šta se to događa. Kenaope je primetio smešak na licu drugog policajca. Izgleda da ga je prepoznao, možda sa njegovih povremenih emisija na nacionalnoj televiziji ili veoma popularnim seminarima koje je držao u policijskoj akademiji.

Prvi policajac mu se obratio: »Gde idete?«

»U Gaborone«, odgovorio je.

»Vozite pažljivije! Možete da idete«, rekao je vraćajući mu vozačku dozvolu.

Kenaope nije verovao svojim ušima.

Policajci su se okrenuli i pogledali Kenaopeova kola prljava od prašine i trave koju je elisa helikoptera bacila na njih.

»Izvinite što smo vam isprljali kola«, rekao je.

Slatko oprostjenje

Kenaope je u isto vreme osećao sramotu i olakšanje. Bio je slobodan.

U tom trenutku osetio je vrednost oprostjenja. Tada je shvatio, da oprostjenje koje

nam je poklonjeno često uzimamo zdravo za gotovo.

»Ja sam oprostjenje dobio od policije i želim da mi Bog pomogne, da i ja mogu dati svoj oprostaj drugim ljudima«, rekao je Kenaope.

Biti zaustavljen od strane policijskog helikoptera zbog prebrze vožnje, nije česta pojava u Bocvani. A još ređa pojava je, biti zaustavljen na taj način i posle biti pušten bez ikakve kazne.

»Juriti me po putu, spustiti helikopter, a zatim me pustiti da slobodno nastavim put je potpuno trošenje njihovog vremena i energije«, smatra Kenaope predsednik Bocvanske unije Hrišćanske adventističke crkve.

»To što su me zaustavili na onakav način bilo je za mene veliko iznenađenje. Još veće je bilo što su me pustili bez ikakve kazne.«

Kenaope je ispričao ovo svoje iskustvo: Kada je vozio glavnog urednika časopisa Adventističke misije, od Francistauna do Gabaronea 2015. godine, policijski helikopter je opet preleteo iznad njihovih glava u poteri za nekim drugim.

»Kad god čujem zvuk helikoptera, postajem nervozan, proveravam brzinu kojom se krećem i nadam se da ne dolazi zbog mene. A onda, setim se slatkog oprostjenja i nastavljam odgovorno da vozim, ne ponavljajući istu grešku.« 🌐

Dar 13. Subote četvrtog tromesečja 2015. godine bio je upotrebljen da se otvori »Istočna kapija«, adventistička osnovna škola u Francistaunu, godinu dana pre nego što je bilo planirano. Ovo je prva adventistička osnovna škola u severnom delu Bocvane, ukupno treća uz još dve srednje škole u ovoj državi. Hvala vam što svojim priložima podupirete misionско delo Hrišćanske adventističke crkve.

»Mama, molim te dođi!«

Lethabo Masienje, 8

U domu jedne porodice u Bocvani, dogodile su se velike promene od trenutka kada je majka poslala svog osmogodišnjeg sina u osnovnu školu Hrišćanske adventističke crkve u Francistaunu.

Dečkić, Lethabo, sada insitira da se njegovi roditelji mole pre svojih obroka. On se moli ujutro, kada ustane iz svog kreveta, i uveče kada legne. On čezne da njegova majka krene Subotom sa njim u crkvu.

Ova njegova inicijativa najpre je iznadila njegovu majku Gomolemo, koja nije bila odgajana u hrišćanskom domu. Međutim, bila je srećna i zahvalna Bogu što je njenu decu i nju doveo na ovo mesto. To je izjavila posle subotnog bogoslužjenja koje je održano u osnovnoj školi »Istočna kapija«, koju njen sin pohađa kao učenik trećeg razreda. Njena mlađa ćerka ide u crkvenu predškolsku ustanovu »Mesto ljubavi«.

Kako je ova majka došla do crkve?

Lethabo je završio prva tri razreda u privatnoj kućnoj školi, sa još desetoro druge

dece u Francistaunu, drugom gradu po veličini koji ima oko 90.000 stanovnika.

Međutim, posle tri godine, Lethabo se i dalje mučio sa čitanjem i matematikom, što je zabrinulo njegovu majku, koja je odlučila da ga upiše u adventističku osnovnu školu. Za tu školu je saznala od jedne majke koja je planirala da tamo pošalje svoju ćerku. Želela je, takođe, da njen sin upozna Boga.

»Ja nisam bila odgajana u hrišćanskom domu, ali želela sam da moja deca dobiju hrišćansko vaspitanje. Mnoštvo prilika dešava se u svetu. Potrebno je da upoznamo Boga.«

Zbog lošeg čitanja i matematike, Lethabou je savetovano da ponavlja treći razred. Za samo nekoliko meseci školovanja u ovoj adventističkoj školi, njegova majka primetila je veliki napredak u njegovom učenju.

»Sada, moj sin, može sve sam da uradi. On sada lepo čita, a i matematika mu dobro ide. Matematika i Biblija su njegovi omiljeni

U vezi sa pričom

- Lethabo se izgovara Letabo, a Gomoleno se izgovara Komoleno
- Pogledajte Lethaboa i Gomoleno na linku: bit.ly/Gomolemo-Masienyne
- Slike povezane sa ovom pričom možete pronaći na linku: bit.ly/fb-mq

Misionska obaveštenja

- Adventistička bolnica Kanje ima 168 kreveta i godišnje obezbeđuje medicinsku negu za 40.000 ležećih pacijenata kao i 108.000 pacijenata koji su bili klinički lečeni. Skoro 1.200 beba godišnje rodi se u ovoj bolnici.
- Godine 1984. Unija Hrišćanske adventističke crkve u Bocvani bila je podeljena na dve oblasti – Severnu oblast i Južnu oblast Bocvane.

predmeti.« Kada u školi čuje neku priču iz Biblije o Isusu, suze mu kreću na oči.

»Bog je veoma blizak ovom dečaku. On se često moli, hrabri nas. Svake Subote, njegova sestra i on idu u crkvu. Često ih odvezem, a on mi tada kaže: 'Mama, treba da dođeš u crkvu'.«

Lethabo je odlučio da se moli za svoju majku. Već četiri meseca patila je od jutarnje mučnine i često je povraćala. Tražio je od svog učitelja u školi da se zajedno mole za njegovu majku.

Kod kuće, rekao je svojoj majci: »Mama, treba da dođeš u crkvu da bi se pastor pomolio za tebe da ozdraviš.«

»Ove njegove reči taknule su me«, rekla je majka.

Na kraju, odlučila je da ode u crkvu. Međutim, kada je došla Subota, nije se osećala dobro. Crkveni službenik je došao

do njihove kuće po decu. Pre nego što su krenuli, Lethabo se okrenuo prema svojoj majci i rekao: »Mama, molim te, da li možeš da kreneš sa nama? Zašto uvek ostaješ? Samo pođi. Ako dođeš u crkvu, pastor će se pomoliti za tebe, a ti ćeš biti isceljena.«

Ove reči duboko su taknule srce majke.

»Naredne subote, ići ćemo zajeno u crkvu«, obećala je.

Tako je ova majka završila u školi u Subotu.

»Moj sin voli Boga. To je veoma dobro. Smatram da ga je Bog upotrebio da nam otkrije svetlost u našim životima.«

Ta Subota, bila je prvi dan u četiri meseca da nije osećala jutarnju mučninu. To poboljšanje nije prošlo nezapaženo kod njenog sina koji je stajao pored nje dok je ona govorila.

»Bog je preko molitve učinio da prestaneš da povraćаш«, rekao je.

»Hvala ti mali moj. Nastaviću da dolazim u crkvu«, odgovorila je.

Deo darova 13. Subote iz 2015. godine bio je upotrebljen za izgradnju osnovne škole »Istočna kapija«, prve adventističke osnovne škole u severnoj Bocvani.

Hvala vam za misionska darovanja koja su pomogla da se škola izgradi i koja su dovela majku ovog dečkića u crkvu.

»Zahvalna sam Bogu za postojanje ove škole. Želim da im Bog obezbedi sve što im je potrebno.« 🌍

Izvan tame

Atidža Džamal Kaminete, 57

Atidža je čula za adventističku crkvu kada je imala osam godina, dok je bila u poseti svojoj baki, u selu udaljenom od svog doma u Nampuli glavnom gradu Mozambika, u kome je 80% stanovništva islamske veroispovesti.

Starešina crkve ju je zaustavio, dok je prolazila pored crkve i pozvao da uđe unutra na obrok. Posle jela, uputio joj je poziv da ostane na bogoslužnju. Atidža se i dan danas seća tog bogoslužjenja. Propovednik je govorio o stihovima iz Jevanđelja po Mateju 24. poglavlju, opisivao je kako će Isus vaskrsnuti mrtve i kako će drugi put doći. Atidžino mlado srce bilo je taknuto.

Mesec dana ranije, njena mlađa četvorogodišnja sestra Munača umrla je od anemije.

»Slušajući pastorovu propoved, pove-rovala je da će ponovo videti svoju sestru.«

Sedam godina je prošlo i kada je napunila 15 godina, udala se za čoveka koji je bio odgajan u hrišćanskom domu

u kome je svetkovana nedelja, ali koji je odlazio u adventističku crkvu u Nampuli.

Jedne Subote, prihvatila je njegov poziv da dođe u crkvu. Došla je na početak subotne škole, u vreme pevanja pesme **»Kada se tamo glas trube bude čuo«**. Atidža je pažljivo slušala pesmu, obrativši posebno pažnju na malu šestogodišnju devojčicu koja je stajala blizu nje i koja je čistim, dečjim glasom pevala iz srca.

»Bila sam dirnuta kada sam čula njen glas. Osetila sam da se u mom srcu nešto dešava.«

Od tog dana, odlučila je da dolazi u adventističku crkvu.

U severnom delu Mozambika, tradicija nalaže da, pre nego što donesete neku veliku odluku, porazgovarate sa starijim članovima porodice. Zbog toga je Atidža sa suprugom otišla kod svoje tetke Karmen. To je bila osoba koja ju je odgajila, a bavila se vraćanjem.

Tetka Karmen je saslušala Atidžinu molbu da postane adventista i rekla: »Idi i razgovaraj o tome sa svojom majkom.«

Atidžina majka, udovica, rekla joj je: »Ja te nisam odgajila, idi i razgovaraj sa svojim ujakom.«

Ujak Kandido je odbio da dà svoje odobrenje, rekavši, da ne želi da je više ikada vidi ako se bude krstila.

Ove reči uplašile su Atidžu, međutim, ona je i dalje želela da se krsti. Njen suprug i ona bili su kršteni istog dana. Niko od njene porodice nije bio prisutan na krštenju.

U međuvremenu, Atidža se porodila i rodila sina Dionisija, koji se ozbiljno razboleo. Atidža nije želela da ga odvede svojoj tetki ili nekom drugom vraču iscelitelju.

Jedne večeri, ujak Kandido je došao na njena vrata noseći koplje. »Čekam da ovo dete umre. A kada umre, probiću ti vrat ovim kopljem.«

Dva dana su prošla, beba je odbijala da jede i bivala je sve slabija. Atidža i njen suprug molili su se svesrdno za isceljenje. Trećeg dana, beba je počela da sisa mleko, a kasnija bolnička ispitivanja pokazala su da će sve biti u redu.

Ujak se vratio svom domu vraćajući svoje koplje.

»Videli smo da je đavo bio poražen. Moj sin bio je toliko bolestan, da je bio blizu smrti, međutim, Božanskom milošću, preživeo je.«

Ovo isceljenje zadivilo je jednu od Atidžinih sestara koja je tada odlučila da počne da odlazi u Adventističku crkvu. Godinu dana kasnije, Atidžin brat i druga sestra bili su kršteni. Neko vreme kasnije, krstila se i majka, a ubrzo bila je krštena i tetka.

»Na dan njenog krštenja, bila je uronjena u vodu tri puta«, Kaže Atidža.

Kada je izašla iz vode prvi put, uzvikivala je reči koje niko nije mogao da razume. Pogledavši je, pastor je rekao: »Hajde da je krstim ponovo.«

Kada je izronila iz vode po drugi put, nastavila je da izvikuje bujicu nerazumljivih

U vezi sa pričom

- Pogledajte Atidžu na linku: bit.ly/Atija-Caminete
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.

Misionska obaveštenja

- Crkvena izdavačka kuća *Casa Publicadora do Indico*, deluje u Maputi, glavnom gradu Mozambika.
- Godine 1937. 1500 ljudi prisustvovalo je prvom kamp-mitingu. Bili su stidljivi i sumnjičavi ali slušali su. Međutim, kada je Webster pokušao da ih fotografiše, razbežali su se u okolno grmlje. Godine 1939. kršteni su prvi obraćenici.

reči. Zli duh ju je napustio posle trećeg uronjavanja.

Tetka Karmen je sada đakon u crkvi. Ujak Kandido, koji je izjavio da ne želi više nikad da je vidi ako se bude krstila, došao je u njen dom posle krštenja svoje žene. Izjavio je da i on želi da bude kršten. Umro je godinu dana posle svog krštenja.

»Moja cela porodica je predala svoje živote u Hristove ruke, i sada su vernici Crkve. Proslavljam Boga zato što su Njegova ljubav i milost velike. Nekada je cela porodica bila protiv mene, smatrajući da grešim jer želim da postanem vernica Adventističke crkve, a sada su i sami vernici Crkve.«

Danas, Atidža ima 57 godina, supruga je pastora i aktivan vernik. Njen suprug Lazaro, završio je pastoralne studije i služi kao pastor u Nampuli. 🌐

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju doma za napuštenu decu, čiji su roditelji umrli od virusa Hiva u Nampuli.

Hvala vam za misionska darovanja.

Pronaći Crkvu koja svetkuje Subotu

MOZAMBIK | 26. januar

Ivaldo da Konseisao Nazare, 23

Učenik srednje škole Ivaldo želeo je da postane sveštenik. Proučavao je katolički katehizis i tome poučavao druge u svojoj crkvi u gradu Nampuli, trećem gradu po veličini u Mozambiku, sa populacijom od 500.000 stanovnika. Pripremao se da se preseli u glavni grad Maputo, da nastavi svoje obučavanje za sveštenučku službu.

Jedne nedelje, upoređivao je katehizis sa Bibijom, pripremajući predavanje o Deset zapovesti. Tada je uvideo da su biblijska učenja dosta drugačija.

Upitao je starijeg sveštenika da mu objasni ove razlike, međutim, sveštenik nije mogao da odgovori.

U srednjoj školi, Ivaldo je osnovao grupu od 30 učenika, koji su bili pozvani da prebrojavaju razlike između Biblije i crkvenih učenja. Rad ovih učenika uznemirio je biskupa, koji je izjavio da je njihovo istraživanje grešno i da treba da

se ispovede za svoje grehe ili rizikuju da budu isključeni iz Crkve.

»Ispovedaćemo grehe samo Bogu«, odgovorili su učenici.

Biskup je zatim isključio učenike iz Crkve.

Ova grupa učenika pročitala je u Bibliji da su prvi hrišćani svetkovali sedmi dan. Razmišljali su šta da učine, jer nisu poznavali nikog ko svetkuje Subotu u Nampuli. Grupa se na kraju podelila – neki učenici su otišli u evanđeoske crkve, a drugi prešli u islam.

Pošto su Ivaldovi roditelji bili uticajni u svojoj crkvi, izdejstvovali su odobrenje da se Ivaldo vrati, pod uslovom da ne može da postane sveštenik.

Jedne nedelje, Ivaldo je govorio o Suboti, kada mu je jedna žena prišla i rekla: »Postoji Crkva koja u Nampuli svetkuje Subotu.«

Sa velikim uzbuđenjem pozvao je svojih trideset prijatelja da im iznese vest. Međutim, mnogi među njima više nisu bili zainteresovani.

Prve Subote, Ivaldo i tri njegova druga otišli su u adventističku crkvu.

Pet meseci kasnije, Ivaldo je bio kršten. Kada je roditeljima rekao o svojoj odluci, njegova majka je izjavila da je već znala.

U vezi sa pričom

- Pogledajte Ivalda na linku: bit.ly/lvaldo-Nazare
- Slike povezane sa ovom pričom možete potražiti na linku: bit.ly/fb-mg

Brze činjenice

- Mozambik ima bogate koralne grebene. U vodama blizu obale Mozambika prepoznato je više od 1.200 vrsta riba.
- U Mozambiku postoji 147 aerodroma, od kojih samo 22 imaju asfaltiranu pistu.

»Primetila sam da se tvoje ponašanje veoma promenilo. Počeo si često da govoriš o Bibliji«, rekla je. Otac je bio besan, i pretio je da će ga izbaciti iz kuće i da će ga se odreći. »Ako odeš u adventističku crkvu sledeće Subote, izbaciću sve tvoje stvari iz kuće«, rekao je.

Bez obzira na sve, Ivaldo je otišao u crkvu naredne Subote. Otac ga je izbacio iz kuće. Njegova majka, međutim, ubedila je oca da se smiri i dozvoli Ivaldu da ostane u kući.

Otac je odbijao da u bilo čemu podrži Ivalda. Nije više želeo da plaća njegove školske troškove.

»Neću više da potrošim nijedan novčić za tebe, osim da ti kupim sanduk za sahranu«, rekao je.

Ivaldo je dobijao hranu od majke, a vernici Crkve su mu davali novac za školarinu i ostale troškove.

Uvidevši da Ivaldo napreduje, otac se još više razbesneo. Svim susedima je pričao da njegov sin ima virus aidsa.

»Ljudi su počeli da me izbegavaju. Susedi su čak zabranjivali svojoj deci da

razgovaraju sa mnom.« Tada je odlučio da ode kod svoje bake.

Živeo je oko godinu dana kod svoje bake, kada je dobio poruku od oca u kojoj je tražio oprostaj i pomirenje, pozivajući Ivalda da se vrati kući.

Otac je pokušao da pomogne Ivaldu da se upiše na univerzitet. Međutim, časovi su bili Subotom, tako da Ivaldo nije želeo da ide na nastavu. Otac je onda organizovao razgovor za posao u jednoj vladinoj agenciji, ali intervju za posao je bio zakazan u subotu.

Otac je bio ljut. »Zaista ne razumem šta želiš u svom životu da uradiš. Pokušavam da ti pomognem, međutim, gubiš mnogo-brojne prilike zbog Subote. Nemoj očekivati da ću ti i dalje pomagati«, rekao je.

Ivaldo je počeo da radi kao honorarni novinar, upotrebljavajući svoju zaradu da sebi plati školu novinarstva. Radio je za nekoliko radio i TV kompanija, ali niko nije želeo da ga zaposli sa punim radnim vremenom, naravno, zbog Subote.

Međutim, Ivaldo ne očajava. Desetoro mladih ljudi došlo je u adventističku crkvu posredstvom njegovog uticaja. Uz to, njegova tri mlađa brata počela su da dolaze u crkvu. Njegova majka, takođe, želi da im se pridruži. Otac preti razvodom.

»Molim se za majku i nadam se da će i ona jednog dana postati adventistički hrišćanin. Molim se da otac barem dozvoli ostalim članovima porodice da idu u crkvu.«

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju doma za napuštenu decu čiji su roditelji umrli od virusa aidsa, u Ivaldovom rodnom gradu Nampuli.

Hvala vam za misionska darovanja.

Naoružan Biblijom

MOZAMBIK | 2. februar

Moizes Francisko Pelembe, 32

Moizes je otišao u vojsku, jer nije postigao dobar uspeh u školi. Njegov otac smatrao je da će mu vojska pomoći da se odrekne upotrebe alkohola i droge. Nedugo, po svom dolasku u vojsku, Moizes je upoznao adventistu Alfreda, u vojnoj kafeteriji.

»Bio sam zadivljen njegovim životnim stilom. On je čak svoju hranu delio sa mnom.«

Alfredo je vodio računa o tome šta jede, odbijajući da jede ribu za koju je rekao da je nečista. Moizes je ubrzo shvatio, da je Alfredov stav prema hrani, značio više hrane za njega.

»Svaki put kada smo imali tu ribu za jelo, ja bih seo pored njega, jer sam znao da će mi je dati. Bio je dobar prema meni.«

Posle dve sedmice, Moizes je bio raspoređen na drugu lokaciju zbog obuke i stručne pripreme za vojnu policiju. U

spavaonici bio je raspoređen pored vojnika koji je držao Bibliju na svom krevetu. Kada bi se probudio, video bi Bibliju. Kada bi odlazio u krevet, opet bi video Bibliju. Ovo ga je uznemiravalo. Smatrao je da je Biblija samo za pastore i stare osobe, a ne za mlade ljude poput ovog vojnika.

Jednog dana, Moizes je upitao vojnika zašto ima Bibliju.

»Ja sam hrišćanin«, odgovorio je vojnik.

»Da li veruješ u Boga«, upitao je Moizes.

Vojnik je odgovorio potvrdno, citirajući stih iz Biblije: »Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,16)

Moizes ga je zamolio da pozajmi Bibliju. Kako je sve više čitao, tako je počeo da veruje. Saznavši za tu novost, njegov otac bio je oduševljen ovim saznanjem o svom sinu. Rešio je da ga iznenadi poklonom i uručio mu je Bibliju na dar.

Kada se obuka za vojnu policiju završila, Moizes se vratio u svoju jedinicu na dužnost vojnog policajca. Tamo je jedan vojnik video Moizesa da čita Bibliju i rekao: »Znam da postoji grupa vojnika koja proučava Bibliju i okuplja se svaki dan u 18 časova. Mogu da te odvedem ako želiš.«

Te večeri, Moizes je sa vojnikom otišao na okupljanje biblijske grupe. Zapazivši njegovu zbunjenost, vojnik je rekao: »Znam još jednu grupu vojnika koji proučavaju Bibliju, ali mi se ne sviđaju. Ako želiš, odvešću te sutra kod njih.«

»Zašto ti se ne sviđaju«, upitao je Moizes.

»Zato što često govore o mojoj crkvi u negativnom kontekstu«, odgovorio je.

Sledeće večeri, Moizes je otišao na sastanak druge biblijske grupe. Bio je iznenađen kada je čuo da je vođa grupe bio kršten posle proučavanja Biblije sa Alfredom, njegovim prijateljem koji mu je davao svoju hranu u trpezariji.

Proučavanje je bilo usmereno na stih iz proroka Malahije: »Eda li će čovjek zakidati Boga? A vi Mene zakidate; i govorite: U čem Te zakidamo? U desetku i prinosu.« (Malahija 3,8)

Moizes nikada ranije nije davao desetak, a ove reči iz Biblije duboko su se usecale u njegovo srce. Naredne večeri ponovo je došao na sastanak i saznao o Suboti kao sedmom danu – danu Gospodnjem. Te večeri plakao je u svom krevetu. Vojnik koji je spavao pored njega primetio je to i upitao: »Ko te je tukao? Zajedno ćemo im vratiti.«

Ono što vojnik nije znao bilo je to da Moizes nije plakao zato što je bio pretučen, već zato što ga je reč Gospodnja duboko pogodila.

Naredne Subote, Moizes se pridružio svojim novim prijateljima i pešačio 14 kilometara do najbliže adventističke crkve. U crkvi je po prvi put dao svoj desetak. Posle toga, odlazio je svake Subote i ubrzo bio kršten kada je imao 22 godine, samo dve godine posle stupanja u vojsku.

Kada je završio služenje vojnog roka, Moizes je neko vreme radio u policiji, ali je zbog Subote ubrzo dao otkaz. Tada je otpočeo novi posao, idući od vrata do vrata kao literarni evanđelista, i uporedo upisao

U vezi sa pričom

- Na portugalskom jeziku, kojim se u Mozambiku većina stanovništva služi, Moizes znači Mojsije.
- Pogledajte Moizesa na linku: bit.ly/Moises-Pelembe
- Slike povezane sa ovom pričom možete pronaći na linku: bit.ly/fb-mq

Brze činjenice

- Maputo je u Mozambiku poznat kao grad bagrema, zbog mnogobrojnih stabala bagrema koja se nalaze duž avenija ovog grada.
- Ishrana ljudi u unutrašnjosti zasniva se na korenu biljke manioka koji se može kuvati, sušiti ili mleti kao brašno.
- Stepenn pismenosti u Mozambiku je na niskom nivou. Najnovije statistike pokazuju da je među odraslim stanovništvom stepenn pismenosti 54%.

studije na adventističkom univerzitetu u Mozambiku.

Danas, Moizes ima 32 godine i završava treću godinu studija teologije. »Otac me je poslao u vojsku sa planom da utiče na promenu mog ponašanja. Međutim, vidim da je Bog imao veće planove u mom životu. Bog je želeo da postanem hrišćanin.«

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja, biće upotrebljen za proširenje adventističkog univerziteta na kome Moizes studira. Uz to, deo sredstava biće upotrebljen da se obezbede Biblije za decu u Mozambiku, čiji roditelji nemaju mogućnosti da im ih priušte.

Hvala vam što svojim darovanjima podupirete misiju Hrišćanske adventističke crkve.

Zabrinjavajući snovi

Antonije Žoze Abreu, 45

Antonijev život bio je potpuna zbrka. U kratkom vremenskom razdoblju, oženio se svojom prvom devojkom sa kojom se bavljao, imao je ljubavnu vezu sa drugom ženom i izgubio posao službenika carine u Sao Tome, glavnom gradu ostrvske države Sao Tome i Prinsipe na zapadnoj obali Afrike.

Prošlo je godinu dana kada se zaposlio u pivari. Pokušao je da se pomiri sa suprugom, međutim, odbila je i razveli su se.

Zatim mu je umro otac.

Antonije je počeo da se opija. Uselio se i počeo da živi sa drugom ženom po imenu Alsina. Vremenom dobili su dva dečaka i devojčicu.

»Život je bio složen. Mnogo sam pio. Nije bilo dovoljno novca za porodični život.«

Antonije je počeo da sanja neobične snove, koje nije razumevao, što mu je život učinilo još složenijim. U Sao Tome, ljudi snovima posvećuju veliku pažnju.

San o poplavi je, prema verovanju, označavao da je nevolja na vidiku. San u kome se vidi lokalno voće safo (*Dacryodes edulis*) označavao je smrt nekog člana porodice.

Antonije nije sanjao o poplavi ili voću, već da je imao ranac na leđima i da je stajao ispred dva stepeništa – jedno stepenište je bilo široko, a drugo uzano. Shvatio je da sa rancem na leđima može da se popne širokim stepeništem, ali ne i uskim.

Zatim, usnio je drugi san. U tom snu, išao je prema vratima, međutim, odjednom ga je neka žena zaustavila velikom stenom kojom je blokirala ulaz. Antonije nije mogao da pomeri stenu, ali primetio je da postoji uski prolaz, kroz koji bi možda uspeo da prođe. Provukavši se, ušao je u veliku pećinu u kojoj se nalazio bazen sa vodom. Neko je tamo stajao, pokazujući rukom na vodu.

Posle svakog sna, Antonije se budio zbunjen. On nije razumeo snove, među-

tim, izgledalo mu je kao da Bog želi nešto da mu saopšti.

Jednog dana, Antonije je radio u domu svog gazde, vlasnika pivare, kada ga je neki sused pozvao da dođe na seriju evanđeoskih predavanja, koja su se održavala u lokalnoj adventističkoj crkvi.

Te večeri, bio je iznenađen kada je pastor pročitao stihove, u kojima Isus kaže: »Uđite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu. Kao što su uska vrata i tijesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze.« (Matej 7,13.14)

Naredne večeri, došao je opet na predavanje, zainteresovan da još nešto sazna.

»Nastavio sam da idem na predavanja. Shvatio sam, da je u snu bilo potrebno da sve pokušam da bih ušao kroz uski prolaz. Shvatio sam da je trebalo da odstranim sve ono što me sprečava da krenem uskim stepenicama.« Razumeo je da je ranac na leđima predstavljao teret života koji ga je sputavao. Bazen sa vodom predstavljao je krštenje.

»Da bih bio kršten, trebalo je da odbacim sve ono što me je zarobljavalo u životu.«

Posle biblijskih predavanja, Antonije i njegova supruga bili su kršteni i zvanično u braku.

Danas, Antonio ima 45 godina i radi kao blagajnik u maloj stolarskoj radionici. On je, takođe, đakon u crkvi, u onoj istoj crkvi u koju je došao na seriju evanđeoskih predavanja.

Za Antonija život više nije složen.

»Srećan sam i zahvalan Bogu za sve što nam je podario.« 🌍

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju rehabilitacionog centra za odvikavanje od droge i alkohola, centra koji će biti mesto uticaja

u Sao Tome i pomagati ljudima koji, poput Antonija, prolaze kroz iskustva zavisnosti od alkohola.

Hvala vam što svojim darovanjima podupirete misionstvo.

U vezi sa pričom

- Pogledajte Antonija na linku: bit.ly/Antonio-Abreu
- Pronađite slike u vezi sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq

Brze činjenice

- Sao Tome i Prinsipe sastoji se od dva vulkanska ostrva na zapadnoj obali Afrike u Gvinejskom zalivu. To je jedna od najmanjih država na ovom kontinentu. Sao Tome je šest puta veći od Prinsipe.
- Ostrvo Sao Tome dobilo je ime po Svetom Tomi, kada su se portugalski moreplovci iskricali na ostrvo na dan ovog sveca.
- Kakao je glavna biljka koja se uzgaja u ovoj državi. Oko 95% izvoza ove države je kakao. Druge biljne kulture koje se izvoze su kopar, jezgro palme i kafa.
- Kuhinja Sao Tome i Prinsipe zasniva se na tropskim korenastim biljkama, zelenim bananama i ribi. Povrće se sastoji uglavnom od autohtonog zelenog bilja koje se kuva u crvenom palminom ulju.

Čovek sa tri žene

SAO TOME I PRINSIPE | 16. februar

Karlos Freitas, 48

Karlos je imao tri žene u Sao Tome, glavnom gradu ostrvske države Sao Tome i Prinsipe, na zapadu afričke obale. On i njegovo sedmoro braće odrasli su u domu svoje bake, koja je bila vernica Adventističke crkve. Međutim, kada je njihova baka umrla, njegova braća i on prestali su da odlaze u crkvu.

Kada je imao 21 godinu, Karlos je počeo da živi sa svojom nevenčanom suprugom Editom sa kojom je dobio ćerku.

Nastupila je svađa. Na ostrvu, postoji običaj da se novorođenim devojkama stavljaju minđušice, koje navodno štite od zla. Iako Karlos nije išao u crkvu, protivio se tom običaju i tražio od Edite da ne buši uši njihovoj ćerki.

Dok su se tako vatreno raspravljali, Edita je krstila bebu bez Karlosovog

znanja. Kada je Karlos saznao za krštenje, napustio je Editu i našao drugu ženu, Mariju.

Edita, međutim, nije želela da se odrekne svoje veze sa Karlosom. Nastavila je da ga poziva telefonom.

»Na taj način završio sam sa dve žene.«

A onda, upoznao je i treću ženu i počeo da izlazi sa njom. Počeli su da žive zajedno i dobili dete.

Karlos je imao petoro dece sa prvom ženom, četvoro dece sa drugom i jedno dete sa trećom.

Dok je Karlos delio svoje vreme na tri porodice, njegova prva supruga, osetivši se usamljenom, počela je da se druži sa jednim adventističkim bračnim parom. Počela je da odlazi u crkvu sa njima i ubrzo se krstila.

U međuvremenu, Karlos je radio za TV stanicu Glas Amerike i nije se interesovao za Boga. Međutim, prihvatio je Editin poziv da jedne subote dođe na krštenje svoje dve ćerke.

Njihove ćerke, tinejdžerke, pevale su pesmu sa crkvenog podijuma koja ga

je rasplakala. Setio se, da je odlazio u crkvu kao dete i krio svoje suze da ga ljudi ne bi videli da plače. Posle tog dana, počeo je da odlazi u crkvu sa svojom prvom suprugom.

Kada je njegova druga supruga saznala da odlazi u crkvu, optužila ga je da planira da je napusti.

»Adventisti ne dozvoljavaju nevenčanim parovima da žive zajedno, a to znači da planiraš da se venčaš sa Editom.«

Karlos je negirao da odlazi u crkvu zarad braka. »Otišao sam u crkvu da tražim spasenje. Tebi je, takođe, potrebno spasenje. Molim te, dođi u crkvu sa mnom.«

Marija je počela da odlazi u crkvu. Svake Subote, Karlos je odlazio po svoju prvu suprugu i odvezao je do crkve, zatim bi otišao po drugu i odvezao bi je u drugu crkvu. On je naizmenično odlazio na bogoslužjenja, čas sa jednom, čas sa drugom suprugom.

Negde u to vreme, njegova treća supruga ga je napustila, otišavši da živi sa drugim čovekom. Prilike su tada počele da se komplikuju. Karlos je razmišljao sa kojom ženom da se venča.

Molio se i postio naredna dva meseca svake Subote. Osećao je da treba da se venča sa svojom prvom suprugom. Međutim, čeznuo je da dobije potvrdu iz Biblije. Jednog dana, otvorio je svoju Bibliju i pomolio se: »Bože, pomoz mi da pronađem odgovor u Bibliji.« Pogledao je u Bibliju, bila je otvorena u Knjizi proroka Malahije. »A vi govorite: Zašto? Zato što je Gospod svjedok između tebe i žene mladosti tvoje, kojoj ti činiš nevjeru, a ona ti je druga žena, s kojom si u vjeri.« (Malahija 2,14)

U vezi sa pričom

- Pogledajte Karlosa na linku: bit.ly/Carlos-Freitas.
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.
- Pročitajte naredne sedmice dodatni materijal o Karlosu.

Misionska obaveštenja

- Adventisti su 1936. godine otpočeli svoj rad na ostrvu Sao Tome dolaskom Hozea Freire, portugalskog kolportera. Svoj rad je otpočeo 1938. godine kao misionar, a u februaru 1939. godine, obavljena su prva krštenja.
- Godine 1946. otvorena je osnovna škola. Kapitolina Grave bila je prva nastavnica. Školu je pohađalo oko 250 učenika. Zatvorena je odlukom vlasti 1975. godine.
- U početku, crkveno misionsko delo bilo je pod Angolskom unijom, međutim, sada je neposredno povezano sa Južnoafričkom indijsko-okeanskom divizijom. (JAIOD)

Druga supruga bila je prilično pogođena njegovom odlukom da posveti svoj život prvoj supruzi. Zajedno su plakali, međutim, na kraju je razumela. Karlos se venčao sa Editom 29. decembra 2013. godine i ubrzo bio kršten.

»Tada je otpočeo moj novi život. Sada sam novo stvorenje. Spreman sam da idem bilo kuda da svedočim svetlu, šta je Bog učinio za mene.«

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju veoma potrebne crkve u Sao Tome. Hvala vam što prilažete svoje misionske darove.

Rizikujući sve zbog Subote

SAO TOME I PRINSIPE | 23. februar

Karlos Freitas, 48

Posle krštenja, Karlos je rekao svom šefu da više ne može da radi Subotom. Šef, američki državljanin, upitno je pogledao Karlosa i rekao: »Svetkovanje Subote je starozavetni zakon. Hrišćani slede Novi zavet.»

Karlos je otišao svojoj kući i napravio listu stihova u kojima se Subota pominje u Novom zavetu. Predao je narednog dana listu svom šefu i rekao: »Subota se u Novom zavetu spominje na mnogo mesta, treba da bude svetkovana.«

»Da li je to tvoja konačna odluka«, upitao je šef.

»Da, moja odluka je da svetkujem Subotu, jer sve ostalo bilo bi greh.«

Šef mu je pružio ruku i rekao: »Ovo je prvi put da je neko preda mnom izneo pitanje Subote na poslu.«

To je bio kraj razgovora. Šef nikada više nije tražio od Karlosa da radi Subotom.

Posle izvesnog vremena šef je otišao na drugo radno mesto.

Karlos, otac desetoro dece, radio je kao električar u TV kompaniji Glas Amerike. Jedna od njegovih dužnosti bila je da istovara gorivo sa broda koje je bilo upotrebljavano za agregate za struju za nesmetani rad TV emitera.

Brod bi dolazio četvrtkom, a Karlos i nekoliko njegovih kolega bi brzo istovarivali gorivo. Posao su uvek završavali u petak.

A onda, dogodilo se da je brod pristao u petak.

Karlos se nije žalio svom novom šefu, državljaninu Sao Tome, posvećenom svetkovatelju nedelje, već je otišao do svog menadžera, američkog državljanina.

Menadžer je brzo odbio Karlosovu molbu da prekine posao u 17:30 u petak.

»Ali, ja imam obavezu prema Bogu«, rekao je Karlos.

»To je tvoja odluka«, odgovorio je menadžer.

Karlos je otišao u kupatilo, u kome je mogao u miru da se pomoli. Nije bilo jednostavno pronaći dobar posao u Sao Tome.

»Šta će se dogoditi sa mojom porodicom? Šta ću da im kažem?« Nije želeo da bude otpušten sa posla, međutim, još više od toga, želeo je da proslavlja Boga.

U vezi sa pričom

- Pogledajte Karlosa na linku: bit.ly/Carlos-Freitas.
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.
- Više informacija o Karlosu možete naći u priči od prethodne sedmice.

Odlučio je da će raditi do 17:30, a zatim otići.

Kratko vreme pre 17:30 voda je prodrla u mašinsko odeljenje broda. Karlos i njegove kolege pokušavali su da reše problem. Međutim, iako su činili sve što su mogli, stanje je bivalo sve teže. Na kraju ljudi su napustili brod i otišli na kopno na kome ih je čekao menadžer.

»Situacija je zaista loša. Nema izgleda da istovarimo gorivo ovog vikenda«, rekao je jedan od Karlosovih kolega.

Menadžer nije izgovorio ni reč. Karlos je otišao kući za početak Subote.

Celog vikenda, strahovao je zbog suočavanja sa menadžerom u ponedeljak. Brinuo se da će biti optužen za poplavu u mašinskom odeljenju broda.

U ponedeljak, menadžer nije rekao ni reč. Čitao je i u utorak i sredu. Protekla je cela sedmica, a nije uzustio ni reč.

A onda, obraćajući mu se, jedan Karlov kolega je rekao: »Da li znaš šta je menadžer rekao o brodu. Rekao je, da je ono što se dogodilo bilo vođeno Božjom rukom.«

Karlos nije mogao da veruje svojim ušima. U svojoj kući, supruga i on zahvaljivali su Bogu što mu je pomogao da zadrži posao.

Nekoliko dana kasnije, jedan drugi kolega izneo je više detalja o onome o čemu je menadžer razmišljao. Ispostavilo se da je hteo da tajno pusti Karlosa da ode sa posla u 17:30, međutim, mašinsko odeljenje broda bilo je poplavljeno pre nego što je imao priliku da izjavi svoju odluku. Kao rezultat ovog incidenta, niko nije radio u Subotu.

Ono što Karlos nije znao, bilo je to da ga je radnik obezbeđenja u kompaniji posmatrao neko vreme, razmišljajući šta bi se dogodilo kada bi se i on držao svojih ubeđenja o Suboti.

Kada je čuvar video kako je Bog intervenisao u poslu sa brodom, izjavio je Karlosu: »Tvoj Bog je zaista veliki!«

Posle toga, ovaj čovek počeo je da dolazi u adventističku crkvu. Karlos nikada više nije imao problema oko Subote na poslu.

»Bog je dobar svima onima koji Mu veruju. Imao sam probleme za koje sam smatrao da je nemoguće rešiti ih. A onda, je sve bilo rešeno bez ikakvog mog angažovanja«, smatra Karlos.

Mnogi ljudi u mojoj zemlji ne znaju za istinu o Suboti. Pola stanovništva države od 200.000 ljudi je rimokatoličke veroispovesti. Hrišćanska adventistička crkva broji 8.000 vernika koji Bogu služe u 13 crkava i 56 grupa.

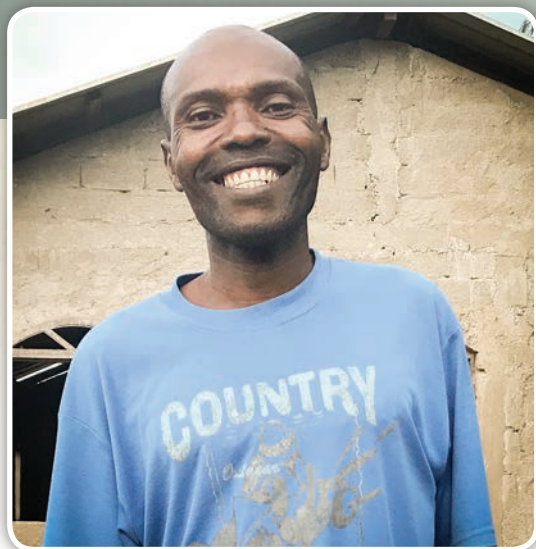
Karlos voli da svedoči ljudima o svom iskustvu sa Subotom. »To je sada moja dužnost. Želim da svedočim drugima o tome šta sam pronašao u Bibliji. Moja želja je da širim Božju reč.«

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju crkvene zgrade u Sao Tomi. Hvala vam što svojim darovanjima podupirete misiju Hrišćanske adventističke crkve.

Pasti za Isusa

SAO TOME I PRINSIPE | 2. mart

Konstancio Triste Afonso, 51

Konstancio je pao sa dva metra visine na glavu, pre nego što je u svom životu uspeo da ostavi alkohol i prihvati Isusa.

Konstancio, poljoprivrednik, otac dvoje male dece, bio je zaintrigiran kada je grupa adventista došla na kampovanje u njegovo planinsko selo u Sao Tome i Prinsipe.

Posmatrao ih je, a zatim još detaljnije, kada mu je žena iz grupe prišla i upitala ga: »Da li primećujete da smo drugačiji od ostalih ljudi?«

Primetio je da adventisti ne piju i ne puše.

Kada su kamperi otišli, želeo je da sazna više o Adventističkoj crkvi. Počeo je da proučava Bibliju u svom domu sa jednim vernikom Crkve. Ubrzo zatražio je od pastora da bude kršten.

»Najpre, treba da predaš svoj život u Božje ruke, jer On ti može pomoći da prevaziđeš svoj problem sa alkoholom i duvanom«, rekao je pastor.

Posle kraćeg vremena Konstancio je odbacio te loše navike i bio kršten.

Šest meseci kasnije, vratio se svom starom načinu života. Njegova supruga bila je ljuta, iako nije bila krštena. Zavoletela je novog čoveka, kakav je postao.

Ukoravala ga je govoreći: »Adventisti ne čine takve postupke, a ne bi trebalo ni ti.«

Branila mu je da spava u njihovom zajedničkom krevetu, dok ne prestane da upotrebljava alkohol i duvan.

Konstancio je bio nezadovoljan takvom odlukom, pa je rešio da proučava Bibliju, da bi stekao više znanja o hrišćanskom životnom stilu.

Proučavajući Bibliju zaustavio se na stihu: »Zašto trošite novce svoje na ono što nije hrana, i trud svoj na ono što ne siti? Slušajte Me, pa ćete jesti što je dobro, i duša će se vaša nasladiti pretiline.« (Isaija 55,2)

U vezi sa pričom

- Pogledajte Konstancija na linku: bit.ly/Constancio-Afonso-2.
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.

Brze činjenice

- Posle Sejšelskih ostrva, Sao Tome i Prinsipe imaju najmanji broj stanovnika u Africi.
- Na ovim ostrvima najčešća i najopasnija bolest je malarija.

Konstancio je razmišljao: »Zašto trošim novac na ono što nije hleb, a ipak sam nezadovoljan?«

Molio se nekoliko sedmica da mu Bog pomogne da prevaziđe zavisnosti. Međutim, i dok se molio, kupovao je duvan i alkohol.

Jedne večeri, popeo se uz lestve do svog doma pijan. Kao i mnogi drugi seljani, živeo je u tradicionalnoj drvenoj kući na drvenim stubovima. Njegova supruga, sedmogodišnji sin i četvorogodišnja ćerka su spavali.

Pošto se nekoliko minuta okretao u svom krevetu, shvatio je da nije oprao noge pre nego što je legao u krevet, a bile su blatnjave, jer je napolju u toku dana padala kiša.

Izašao je na drveni trem ispred kuće. Kada se nagnuo da opere noge, izgubio je ravnotežu i pao na zemlju, udarivši glavom zemlju na samo nekoliko centimetara od velikog kamena.

Njihov pas počeo je da zavija. Supruga i deca izašli su iz kuće da vide šta se to događa sa psom, a videli su Konstancija na zemlji ispod trema.

Supruga je pozvala komšije u pomoć.

Ubrzo se mnogo ljudi okupilo oko Konstancija, jer su shvatili da je pao sa kućnog trema. Smatrali su da su ga zli duši gurnuli sa trema.

Odjednom je izbio komešanje među ljudima, jer su neki među njima smatrali da je đavo sad prisutan u njihovom selu. Razgovarali su o tome kako da se zaštite.

Odlučili su da Konstancio najpre treba da bude okupan. Kako nisu imali vodu, odlučili su da uriniraju jedni drugima u ruke i nakupljenu tečnost bacaju na njega. Kada su završili, nekoliko ljudi mu je pomoglo da se popne do kuće.

Ujutro su ga pozvali da popije nešto sa njima. Trljajući glavu zbog bolova koje je osećao, izjavio je: »Ja više ne pijem i ne pušim.«

Nikada više to nije učinio.

»Moja želja da pijem i pušim iščezla je. To je bio odgovor na moje molitve«, izjavio je u jednom intervjuu u seoskoj adventističkoj crkvi, u kojoj služi kao starešina.

Danas je trećina meštana krštena u Adventističkoj crkvi. Subotom na bogoslužjenjima često bude prisutno i po 120 ljudi. Među njima su Konstancijeva supruga, njihovo dvoje dece i petorica bivših alkoholičara, koji su obraćeni posredstvom njegovog uticaja.

»Ja iznosim svoju životnu priču da bih pomogao drugima koji prolaze kroz ista iskušenja. Mnogi ljudi u ovom selu piju i stide se da dođu u crkvu. Ja im tada kažem: 'Ja sam bio kao vi. I vi možete uz Božju pomoć da prestanete da pijete!'«

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se izgradi rehabilitacioni centar za odvikavanje od droge i alkohola u Sao Tome.

Hvala vam što svojim darovanjima podupirete misionarsko delo Hrišćanske adventističke crkve.

Problem zbog svinjskog mesa

Gilson Neto, 29

Od komšija sam saznao za Hrišćansku adventističku crkvu kada sam imao 17 godina. Nisam bio zainteresovan, jer sam voleo da jedem svinjsko meso, a adventisti ne upotrebljavaju svinjsko meso.

U to vreme, neko me je pozvao da prisustvujem evanđeoskoj seriji na drugom kraju Sao Tome, glavnog grada ostrvske države Sao Tome i Prinsipe. Išao sam na predavanja svake večeri i ostavio svoju adresu, da bih dobio dodatna obaveštenja.

Kratko vreme posle toga, sused mi je rekao da je njegova crkva dobila listicu potpisanu mojim imenom, i da ako hoću da dobijem dodatne informacije, odem u Subotu sa njim u crkvu.

Bio sam iznenađen i upitao sam ga: »Kako je ceduljica sa mojim imenom došla do tvoje crkve, kada sam je ispunio i predao u sasvim drugom kraju grada?«

Nisam otišao sa njim u crkvu, jer sam morao da radim. Radio sam kao građevinski radnik.

Kada je moj sused video da neću doći u crkvu, predložio mi je da proučavamo Bibliju zajedno svake večeri. Posle nekoliko sedmica, odlučio sam da preskočim radni dan, da bih otišao u crkvu.

U crkvi sam sreo mnoge svoje komšije, bili su oduševljeni što su me videli.

Međutim, ovo mi je stvorilo problem. Nisam mogao da dobijem još neku slobodnu Subotu na poslu, a sve susede, koji su me videli u crkvi, zanimalo je kuda idem, kada bi me u Subotu videli da idem na posao.

Naredne Subote, krenuo sam na posao, dužim, kružnim putem, da me niko ne bi video. Međutim, ponovo sam naleteo na jednog vernika iz crkve, koji me je pitao kuda idem.

»Da se ošišam«, rekao sam lažući.

Savest me je mučila ceo dan. Posle posla, krenuo sam istim putem kući, i opet sam sreo neke vernike crkve, koji su se vraćali sa bogoslužjenja.

»Zašto nisi došao u crkvu danas«, upitali su me.

Priznao sam, da sam morao da idem na posao.

Od tog dana, odlučio sam da prestanem da radim Subotom. Ubrzo, izgubio sam posao. Niko u mojoj porodici nije bio adventista. Moji roditelji bili su ljuti što sam ostao bez posla. Majka je kuvala hranu koju nisam mogao da jedem. Stavljala je svinjsko meso u sve što je kuvala, u pirinač, supu, dodatna jela.

Voleo sam svinjsko meso, međutim, odbijao sam da jedem. Mnogo puta, odlazio bih u krevet gladan.

»Zašto ideš u tu crkvu u kojoj se ne jede svinjsko meso«, pitala me je majka.

»Zašto ne ideš na posao Subotom«, pitao me je otac.

Moje sedmoro braće ćutke je pratilo moje neprilike.

Devet meseci kasnije, bio sam kršten. Pastor je organizovao bogoslužjenje za nove vernike Crkve. Jedna žena je tada izjavila da ćemo se odmah suočiti sa duhovnim izazovima, zbog odluke koju smo doneli. Pomislio sam tada: »To ne može biti istina, ja se već suočavam sa mnogim izazovima.«

Međutim, govorila je istinu. Kada sam izvestio svoje roditelje da sam se krstio, izbacili su me iz kuće. Plakao sam, jer nisam znao kuda da idem. Naredna dva meseca, odlazio sam iz kuće pre nego što se moji roditelji probude, a vraćao pošto zaspu.

Žena koja je bila krštena istog dana kada i ja, davala mi je hranu. Tokom dana bih pešačio. Nije bilo posla. Plakao sam i molio se: »Bože, ojačaj moju veru. Pomozi mi da nađem posao.«

Posle izvesnog vremena, zaposlio sam se u tajvanskoj poljoprivrednoj kompaniji u okviru jednog projekta. Od zarade, mogao

U vezi sa pričom

- Pogledajte Gilsona na linku: bit.ly/Gilson-Neto.
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.

sam da dam nešto novca i roditeljima. To je pomoglo da nam se odnosi poboljšaju.

Zatim, tada je Bog učinio jedno veliko čudo. Petorica, od moje sedmorice braće, postali su adventisti. Zatim, krštena su i dva naša rođaka. Sve ukupno, deset članova porodice došlo je u crkvu. Čak je i moj otac nekoliko puta došao na bogoslužjenje, pre nego što se šlogirao i ostao paralisani.

Danas, radim u jedinoj adventističkoj školi u Sao Tome. Poučavam decu kako da uređuju svoje bašte i gaje povrće.

Oženio sam se. Zaljubio sam se u mlađu sestru žene koja mi je davala hranu u mojim najtežim danima. Dobili smo ćerku, koja sada ima godinu dana.

Biblijsko obećanje koje me nadahnjuje da istrajem u veri, nalazi se u psalmima: »Ko se uzda u Gospoda, on je kao gora Sion, ne pomješa se, ostaje dovijeka.« (Psalam 125,1)

Osoba koja se oslanja na Boga biće kao planina Sion i stajaće dovek. 🌍

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se izgradi dvorana u jedinoj adventističkoj školi u Sao Tome. Hvala vam na darovima kojima podupirete misiju Hrišćanske adventističke crkve.

Tajno prijateljstvo

SAO TOME I PRINSIPE | 16. mart

Vitalina Mendes Moreira, 57

Nešto je krenulo veoma pogrešno, dok se Vitalina pripremala da rodi svoje drugo dete u Sao Tomeu. Počela je obilno da krvari, a doktori su joj, dok je primala transfuziju, greškom dali pogrešnu krvnu grupu. Beba dečkić rodio se zdrav, međutim, Vitalina je pretrpela tešku infekciju na nogama. Da bi joj spasili život, doktori su joj amputirali obe noge. Vitalina je tada imala samo 19 godina.

Devet meseci kasnije, suprug ju je napustio, otišavši da živi sa drugom ženom.

Depresija je ispunila njen život. Razmišljala je o samoubistvu.

A onda je jedna starija vernica Adventističke crkve počela da obilazi Vitalinu i prala joj odeću na obližnjoj reci svake sedmice. Kada je doktor zabranio ovoj starijoj ženi da ulazi u hladnu reku iz zdravstvenih razloga, ona je pozvala

druge vernike Crkve da preuzmu rad oko pranja veša.

Vitalina je bila zahvalna za pomoć, ali osećala se neprijatno.

»Stidela sam se zato što nisam bila adventista. Nisam mogla da razumem zašto oni peru moj veš.«

Ženama koje su prale, Vitalina bi dala samo nekoliko komada odeće, a ostatak sakrila u sobi. U toku dve sedmice, njenim posetiocima bi govorila da je to sve što ima za pranje.

Vernice, nisu mogle da poveruju u tako nešto i pretražile su Vitalininu kuću.

Pronašle su u jednom ćošku kuće gomilu odeće i oprale sve.

Vitalina se molila Bogu da joj pomogne da preživi. Posle izvesnog vremena, dobila je neku staru šivaću mašinu, naučila da šije i ubrzo počela da kroji odeću.

Njen posao je napredovao. Vremenom, dobila je još petoro dece sa svojim suprugom koji ju je s'vremena na vreme posećivao. Suprug je ubrzo posle toga umro.

Jedna vernica razgovarala je o Bibliji sa Vitalinom, međutim, ona nije bila zainteresovana. Nije želela da menja svoju ishranu.

U vezi sa pričom

- Pogledajte Vitalinu na linku: bit.ly/Vitalina-Moreira
- Slike povezane sa ovom pričom možete pronaći na linku: bit.ly/fb-mq.

Brze činjenice

- U ovoj ostrvskoj državi mogu se naći najmanji ibis i najveća sunčana ptica, kao i nekoliko vrsta divovskih begonija.

U to vreme, jedan adventistički pastor održao je dvonedeljnu evanđeosku seriju predavanja.

»Kada sam otišla na evanđeoska predavanja, počela sam da zapažam prekrasne stvari koje je Bog učinio u mom životu. Odgovorio je na moje molitve da naučim da radim na šivačkoj mašini i da zarađujem novac za život. Ovo je jedan od razloga zbog koga sam prihvatila Jevanđelje.«

Vitalina je odlazila na predavanja svake večeri i ubrzo bila krštena. Sa željom da širi svoje novo saznanje o Bogu, svedočila bi svima koji su je slušali.

»Pogledajte me. Bog radi za mene i pomaže mi da mogu da radim. Bog je divan, treba da Mu verujete«, govorila bi svima koji bi došli u njen dom.

Svojim živim svedočanstvom, Vitalina je privukla sedmoro ljudi Bogu, koji su krenuli sa njom u adventističku crkvu koja se nalazi na 3 km od njenog doma. Sedmicama je Vitalina pokrivala njihove troškove prevoza autobusom.

Danas su svo sedmoro ljudi kršteni vernici Crkve.

Vitalina je, takođe, organizovala grupu za biblijsko proučavanje u svom domu. Iz te grupe je šestoro ljudi u međuvremenu kršteno.

Uskoro je 40 ljudi, uključujući i njeno dvoje dece, kršteno njenim svedočenjem. Crkvene vođe načinile su plan da otvore crkvu u njenom susedstvu. Usled nedostatka novca kojim bi kupili zemljište, Crkva je prihvatila Vitalininu ponudu da izgradi privremenu crkvenu zgradu na njenom imanju, pored njene kuće.

Drvena crkvena zgrada izgrađena je u septembru 2017. godine.

»Mnogo sam srećna što mogu da vidim crkvu ispred svoje kuće. Ali više od toga, srećna sam što mogu da vidim mnoge obraćene ljude«, kaže Vitalina sedeći na kauču u svojoj dnevnoj sobi.

Ona smatra da je tajna dovođenja drugih ljudi do Hrista, zapravo u tome što treba imati prijateljski odnos prema svima.

»Teško je voditi ljude Bogu ako niste prijateljski nastrojeni prema njima. Ja se družim sa ljudima u lokalnoj sredini i sve ih pozivam u crkvu.«

Njen omiljeni biblijski stih nalazi se u Jevanđelju po Mateju, u kome Isus kaže: »Nego išтите najprije carstva Božijega, i pravde Njegove, i ovo će vam se sve dodati.« (Matej 6,33)

»Ovaj stih me ohrabruje, jer mi govori, da ako stavim Boga na prvo mesto, daće mi sve što mi je potrebno. Tako je i bilo u mom životu.«

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju crkve u Sao Tomi, gde se vernici trenutno okupljaju u podrumima i trošnim kućama.

Hvala vam za vaša misionska darovanja.

Spasavanje Angole

Paulo Pinto, 25

»Nisam se vratio nijednoj od tih dveju ustanova, jer plašio sam se da ću se tamo opet vratiti svom starom načinu življenja.

Paulo je želeo da studira teologiju na Univerzitetu Solusi u Zimbabveu. Međutim, nije imao sredstava za plaćanje školarine, tako da je odlučio da svoj upis na studije odgodi do narednog januara.

Paulo je proveo narednih 7 meseci svedočeci svojim prijateljima i zatvorenicima. Uz pomoć rođaka, koji su radili u policiji, omogućeno mu je da odlazi u zatvore sa njima i da posećuje i svedoči zatvorenicima zajedno sa lokalnim adventističkim starešinom, koji je bio odgovoran za službu misionstva u zatvorima.

Dvadesetoro ljudi kršteno je samo u jednom zatvoru u Bengueli. Njegova porodica nije mogla da shvati i podrži njegov novi život. Paulo više nije imao posao kojim bi pomagao svojoj porodici i kako su oni shvatali, napustio je obećavajuću karijeru time što je napustio univerzitet. Majka ga se odrekla.

Paulo je stigao na Univerzitet Solusi u januaru sa taman toliko novca za hranu i časove engleskog. Govorio je samo portugalski jezik i želeo je da nauči engleski da bi mogao da studira na univerzitetu.

Molio se: »Ako mi pomogneš da završim studije, radiću u službi puno radno vreme. Pokazaću onima kojima je Hristos potreban zašto sam otišao na Solusi.«

Paulo je razljutio svoju majku time što je napustio svoj posao da bi propovedao svojim prijateljima i zatvorenicima. Paulo je odrastao u adventističkoj porodici u Angoli i završio državnu školu. Novcem koji je zarađivao pomagao je svojoj majci i desetoro braće i sestara. Kao najstarije dete, bio je odgovoran za svoju porodicu, pošto im je otac umro od tifusne groznice.

Živeo je u gradu Benguela od 130.000 stanovnika na atlantskoj obali i bio student na drugoj godini studija. U to vreme hospitalizovan je i dijagnostikovana mu je tifusna groznica.

Dva meseca je ležao u bolnici sa visokom temperaturom, koja mu je razarala telo. Vernici lokalne adventističke crkve molili su se za njega i platili troškove njegovog lečenja.

»Kada sam izašao iz bolnice, odlučio sam da promenim svoj život.«

Kada je izašao iz bolnice napustio je svoje mesto učitelja u osnovnoj školi i univerzitet na kome je studirao.

U kampu, ubrzo je shvatio da je bilo potrebno još mnogo toga da sazna o Bogu. Iako je poticao iz adventističke porodice, odrastao je u državi koja je bila opustošena 27-godišnjim građanskim ratom, u kojoj je znanje o Bogu bilo slabo.

»Mi nismo imali mnogo znanja o Bogu i Bibliji. Moj prvi susret sa celokupnom Biblijom bio je na Univerzitetu Solusi.«

On je, takođe, saznao da Bog ima poseban odnos ljubavi prema strancima. Strani studenti imaju poseban tretman na univerzitetu.

»Ponekad nas profesori obilaze u našim sobama i mole se sa nama i za nas. Ponekad nam ljudi koje uopšte ne poznajemo besplatno daju hranu.«

Shvatio je da ovaj univerzitet ispujava Božje naloge zapisane u Bibliji: »A kad stanete žeti u zemlji svojoj, nemoj sasvim požeti njive svoje, ni pabirči po žetvi; ostavi siromahu i došljaku; Ja sam Gospod Bog vaš.« (3. Mojsijeva 23,22)

Jedan njegov rođak iz Angole neko vreme plaćao je njegove troškove za studije. Kada je rođak umro, jedan vernik Crkve platio je jedan semestar. Sada, jedna Angolka čiji je sin diplomirao na tom univerzitetu plaća njegove troškove studiranja.

Na Solusiju, Paulo je uspostavio kontakt sa drugim studentima iz Angole, Zambije, Ugande i Filipina. Grupa studenata iz ovih država želi da koordinira svoje evanđeoske napore i radi u Angoli posle diplomiranja. Paulo želi da i njegova porodica sazna za ove divne istine o Bogu.

On je izrazio želju da se ljudi mole za Angolu, državu od 26 miliona stanovnika i 176.000 adventista.

»Mi ne pokušavamo da obratimo svakog«, kaže Paulo.

U vezi sa pričom

- Pogledajte Paula na linku: bit.ly/Paulo-Pinto.
- Slike u vezi sa ovom pričom možete naći na linku: bit.ly/fb-mg.

Brze činjenice

- Hrišćanska adventistička crkva u Angoli sastoji se od Severoistočne i Jugozapadne misije. U Angoli postoji 3.536 crkava sa ukupnim brojem vernika od 448.554.
- Angola ima populaciju od 26 miliona stanovnika, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 58 ljudi.
- U Angoli postoje 3 adventističke medicinske ustanove:
 - Stomatološka klinika na severoistoku,
 - Bongo misionska bolnica,
 - Dispanzer Kikuko na jugozapadu.
- Crkva ima adventistički centar za literaturu, DBŠ i izdavačku kuću

Biblija kaže: »I propovjediće se ovo Jevanđelje o Carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svijem narodima. I tada će doći posljedak.« (Matej 24,14)

»Mi treba da propovedamo Jevanđelje kao svedočanstvo, da bi ljudi upoznali Isusa, i da On može da dođe.« 🌐

Deo darova 13. Subote 2015. godine bio je upotrebljen za proširenje Univerziteta Solusi. Trpezarija sada može da primi dvostruko više studenata.

Hvala vam za misionska darovanja koja omogućavaju adventističkim obrazovnim ustanovama poput ove spomenute, da pripremaju mlade ljude, da objavljuju Hristov skorašnji ponovni dolazak.

Isterati demone

13. SUBOTA | 30. mart

**Pionir svetske misije
Mordekaj Msimanga, 68
Zimbabve**

Beleška: Učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripte. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se osećaju prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.

Ovog tromesečja upoznali smo ljude iz Bocvane, Mozambika, Sao Tome i Prinsipe i Angole. Danas ćemo čuti još jednu priču od pionira svetske misije u Zimbabveu.

35-godišnja majka došla je do pionira svetske misije sa nesvakidašnjim problemom. Svako jutro kada se probudi, uvidi da je naga bez ikakve odeće. Takvo stanje je posebno zabrinjavalo.

»Zbog čega mi se to dešava«, upitala je Mordekaja, koji je vodio dvonedeljnu seriju evanđeoskih predavanja u njenom rodnom gradu Nkaj u Zimbabveu.

»Ne znam«, odgovorio je, iako je imao neku ideju o ovom neobičnom događaju. Slušao je o sličnim pojavama koje su uključivale zle duhove. Znao je šta je trebalo da radi.

»Da li prihvatate Hrista? Ako Ga prihvatate, možemo se moliti i Hristos će nam dati objašnjenje zašto se budite nagi.«

Žena je prihvatila Hrista u svom životu, a Mordekaj je okupio vernike Crkve na zajedničku molitvu. Molili su se naredna tri dana. Trećeg dana, Mordekaj je upitao ženu za novosti u njenom životu.

»Dobro sam u prethodna tri dana. Kad se probudim ujutro, moja odeća je na meni.«

Ova žena je kasnije bila krštena i više nikada nije bila mučena od strane zlih duhova.

Zli duhovi često su tema razgovora u Zimbabveu, afričkoj državi u kojoj su mnogi ljudi sujeverni i poštuju tradicionalna verovanja.

Mordekaj, pionir svetske misije koji deluje u oblastima u kojima nema adventistič-

Program Trinaeste Subote

➤ Uvodna pesma	»Bog vodi me« <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, br. 188.</i>
➤ Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤ Molitva	
➤ Program	»Isterati demone«
➤ Darovanja	
➤ Završna pesma	»U Hristu je sigurnost« <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, br. 241.</i>
➤ Završna molitva	

kog prisustva, imao je više puta iskustva sa duhovima.

Trenutno se nalazi u južnom okrugu Matopo. Nedavno je bio pozvan da propoveda u crkvi koja svetkuje nedelju, a žena koja je imala problem sa kolenom zatražila je da se moli za nju.

Kada je pomenuo Hristovo ime u molitvi, žena je iznenada pala na pod. Kada se tako nešto dogodi, to obično znači da ju je zli duh napustio. »Molio sam se za nju i pomogao da ustane. Danas je ova žena vernica Adventističke crkve.

Nisu sve Mordekajeve priče povezane sa demonima. U sećanju mu je posebno ostao događaj iz grada Zezana, u kome je služio 2007. godine, godinu dana od trenutka kada je postao pionir svetske misije. Obilazio je ljude u njihovim domovima, idući od vrata do vrata, poučavajući ih o biblijskim istinama, o Suboti, Hristovom skorom dolasku.

Kao rezultat takvih njegovih aktivnosti, svih šesnaest vernika jedne crkve, uključujući i pastora, bilo je kršteno. Oni su tada otvorili prvu adventističku crkvu u toj oblasti.

Neko vreme posle toga, Mordekaj je imao susret sa osam zlih duhova, dok je vodio jednu evanđeosku seriju predavanja u državnoj osnovnoj školi u gradu Beitbridž, na granici Zimbabvea i JAR. Dok je prikazivao sliku razapetog Hrista na platnu, jedna žena je naglo skočila na noge i istrčala iz prostorije.

Posle predavanja, Mordekaj je našao ovu ženu kako leži na zemlji u školskom dvorištu. Delovalo je kao da je mrtva. Nekoliko ljudi je unelo ženu u prostoriju i spustili je na pod.

Mordekaj je okupio desetak vernika crkve oko žene, da se mole i pevaju. Kada je spomenuo Hristovo ime, žena se iznenada podigla i zauzela sedeći položaj, protresla i ponovo pala na pod. Ovakvo njeno ponašanje značilo je da je jedan zao duh otišao. Mordekaj je želeo da sazna da li je žena bila potpuno slobodna.

»Da li ćeš se moliti Hristu«, upitao je.

Žena je ležala nepomično na podu. To je bio znak da je bila još uvek zaposednuta.

Vernici crkve su se ponovo pomolili i opevali jednu pesmu. Čuvši Isusovo ime,

žena je opet ustala i zauzela sedeći položaj, protresla se i ponovo pala na pod. Još jedan demon je otišao.

»Da li ćeš se moliti Hristu«, upitao je Mordekaj ponovo.

Žena je ležala nepomično na podu.

Ovaj scenario se ponavio još nekoliko puta. Grupa vernika okupljena oko žene molila se i pevala pesme od 9 sati uveče do 3 ujutro.

Konačno, posle osmog puta, žena je odgovorila na Mordekajev poziv na molitvu. Ustala je i razgovetnim glasom se molila: »Dragi Isuse, hvala Ti što si me oslobodio demona. Molim Te, pomoz mi da posta-

nem vernik ove Crkve, da budem dovoljno jaka kao i drugi vernici u ovoj prostoriji.«

Ova žena je sada vernica adventističke crkve i služi kao đakonica.

»Bog je dobar uvek«, smatra Mordekaj.

Bog je dobar u sva vremena! Hvala vam što u svojim molitvama imate 193 miliona ljudi koji žive u 18 država ove divizije. Hvala vam što podupirete svojim darovanjima 13. Subotu i što na taj način pomažete da se Radosna vest o Isusovom skorašnjem dolasu može proširiti.

[Prilaganje darova]

Budući projekti 13. Subote

Projekti koji će biti u žiži:

- Izgradnja crkve i zdravstvenog centra u Aruani u Brazilu
- Izgradnja crkve i zdravstvenog centra u Salvadoru u Brazilu
- Izgradnja crkve i škole za engleski jezik u Kusku u Peruu
- Izgradnja crkve i medicinskog centra u Pukalpi u Peruu

Kuda idu moji misionarski darovi?

Da li ste se ikada osetili kao da svoj novac stavljate u »crnu rupu«, kada dajete svoje misionarske darove?

Vi znate koje države i projekti će dobiti deo darova 13. Subote. Međutim, šta se dešava sa redovnim misionarskim darovima koje prilazete svake sedmice? Za šta će biti upotrebljeni?

Možda ćete biti iznenađeni činjenicom da sedmični misionarski darovi pomažu više od 1.000 misionara širom sveta. U stvari, 70% sedmičnih misionarskih darova pomažu misionare i rad svetske Crkve. Izdvajanja iz Generalne konferencije namenjena divizijama, Bliskom Istoku, Severnoafričkoj uniji i izraelskom misionarskom polju, pomažu uspostavljanje i održavanje misionarskih aktivnosti na ovim teritorijama.

Ostatkom novca pomažu se različite ustanove i agencije koje služe svetskoj Crkvi. Na primer, pomaže se misionarsko medicinsko delo Univerziteta Loma Linda, širenje Jevanđelja putem adventističkog svetskog radio programa i humanitarne aktivnosti ADRA-e.

U proteklim godinama, milioni ljudi iz raznih delova sveta, koje se suočavaju sa mnogim izazovima, upoznali su spasenje u Isusu i došli u Hrišćansku adventističku crkvu. U ovim oblastima, osnivane su hiljade novih crkava. Međutim, kada su bili kršteni, da li su ovi novi vernici bili negovani? Da li imaju pristup materijalima i programima koji mogu da pomognu u jačanju njihove žive vere i pomognu im da rastu u svom učeništvu? Da li u tim novim crkvama ima dovoljno pastora?

Vaša misionarska darovanja podržavaju rast i napredak dela širom sveta. Ako želite da dobijete dodatne informacije o adventističkoj misiji širom sveta, idite na AdventistMission.org.

Hvala vam još jednom na molitvama i finansijskoj podršci za projekte Adventističke misije. Vi ste oni koji doprinosite i činite razliku u životima ljudi širom sveta.

Geri Krauz, Direktor kancelarije *Adventističke misije*

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Angole, Bocvane, Mozambika, Sao Tome i Prinsipe, Zambije, Zimbabvea i Južnoafričke indijsko-okeanske divizije (JAIOD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci, putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vaš internet-pretraživač.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Angola: veb-sajt vlade bit.ly/GovAng

Lonely Planet bit.ly/LPAngola

Bocvana: veb-sajt vlade gov.bw

Wikitravel bit.ly/WikiAng

Mozambik: veb-sajt vlade bit.ly/GovMoz

Lonely Planet bit.ly/LPMoz

Sao Tome i Prinsipe: veb-sajt vlade bit.ly/GovSTP

Fodors bit.ly/FodorSTP

Zambija: veb-sajt vlade bit.ly/ZamGov

Condé Naste bit.ly/CNZambia

Zimbabve: veb-sajt vlade zim.gov.zw

World Travel Guide bit.ly/ZimWTG

Adventisti sedmog dana

Južna afričko-indijsko-okeanska divizija www.sidadventist.org

Bocvanska unija oblasti bu.adventist.org

Severna zambijska unija oblasti nzu.adventist.org

Južna zambijska unija oblasti szu.adventist.org

Zimbabveanska unija oblasti zuc.adventist.org

Adventistički Misionski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na <https://www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/>.

Misionski časopis i na društvenoj mreži fejsbuk.

Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja pomoći će da se pažnja usmeri na svetsku misiju i poveća sedmično misionско darovanje. Usredsredite svoju pažnju svetskoj misiji i povećajte sedmična misionска darovanja. Zatražite od vašeg odbora subotne škole da vam postavi cilj misionских darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za 13. Subotu). Pokažite nedeljni grafikon progresa prema postavljenom tromesečnom cilju.

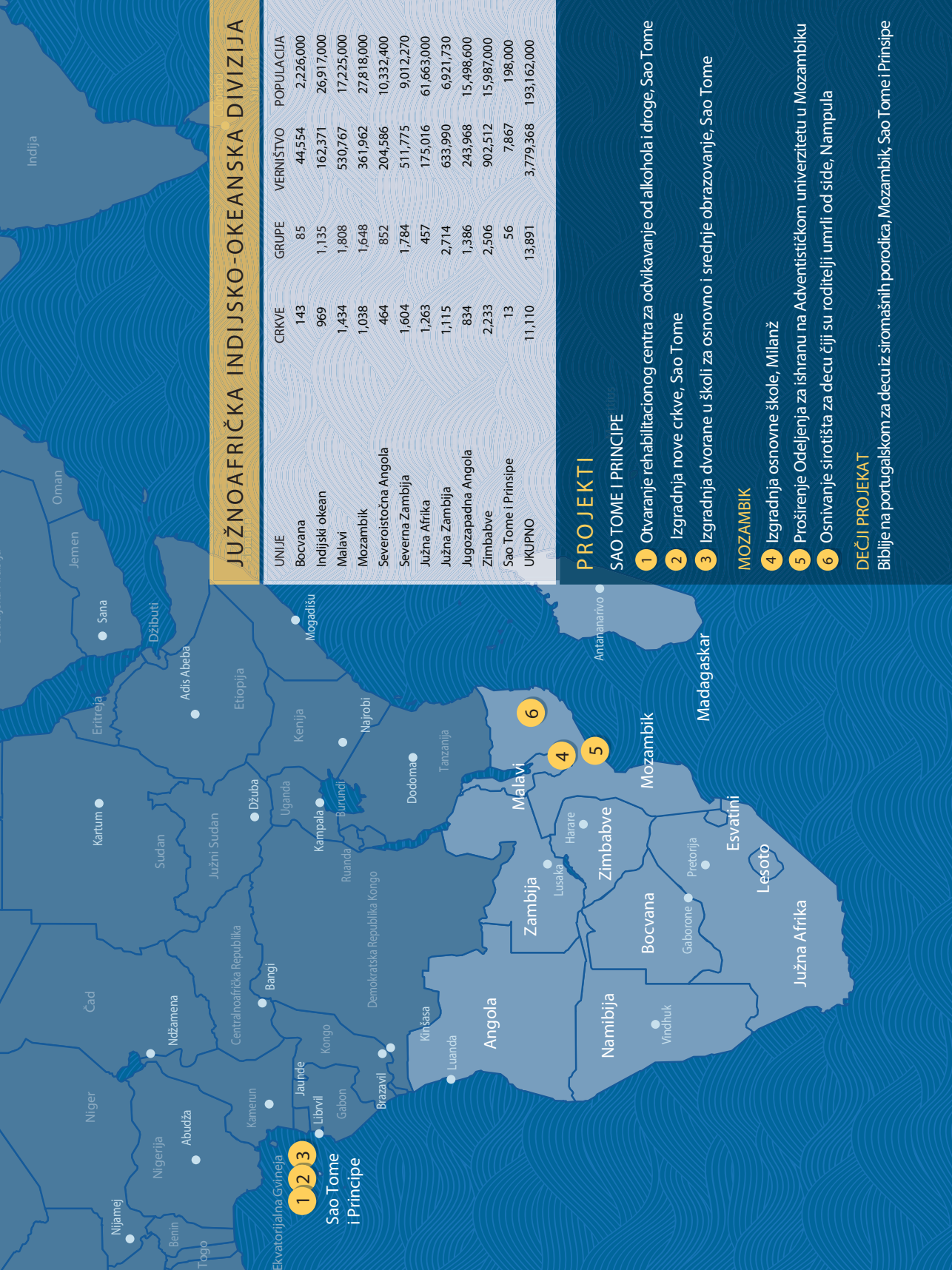
Podsetite vernike, takođe, da aktivnosti svetske Crkve zavise od sedmičnih misionских darova iz subotne škole. Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misionском daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite polaznike subotne škole da pripreme svoje darove 13. Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misionска darovanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: prof. Tomislav Stefanović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

JUŽNOAFRIČKA INDIJSKO-OKEANSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Bocvana	143	85	44,554	2,226,000
Indijski okean	969	1,135	162,371	26,917,000
Malavi	1,434	1,808	530,767	17,225,000
Mozambik	1,038	1,648	361,962	27,818,000
Severistočna Angola	464	852	204,586	10,332,400
Severna Zambija	1,604	1,784	511,775	9,012,270
Južna Afrika	1,263	457	175,016	61,663,000
Južna Zambija	1,115	2,714	633,990	6,921,730
Jugozapadna Angola	834	1,386	243,968	15,498,600
Zimbabve	2,233	2,506	902,512	15,987,000
Sao Tome i Prinsipe	13	56	7,867	198,000
UKUPNO	11,110	13,891	3,779,368	193,162,000

PROJEKTI

SAO TOME I PRINCIPE

- 1 Otvaranje rehabilitacionog centra za odvikavanje od alkohola i droge, Sao Tome
- 2 Izgradnja nove crkve, Sao Tome
- 3 Izgradnja dvorane u školi za osnovno i srednje obrazovanje, Sao Tome

MOZAMBIK

- 4 Izgradnja osnovne škole, Milanž
- 5 Proširenje Odeljenja za ishranu na Adventističkom univerzitetu u Mozambiku
- 6 Osnivanje sirotišta za decu čiji su roditelji umrli od side, Nampula

DEČJI PROJEKAT

Biblije na portugalskom za decu iz siromašnih porodica, Mozambik, Sao Tome i Prinsipe